

EDITORIÁL

Koniec r. 2013 a začiatok r. 2014 bol poznamenaný okrem iného aj zvýšenou aktivitou ohľadne rodových (gendrových) práv. Zvýraznené boli pri tom tzv. LGBTI požiadavky, ktoré boli sformulované pred rokmi v Jogjakartských princípoch, nezáväznom právnom dokumente (2006). Nasledoval Estrela report (správa predložená p. E. Estrela, v decembri 2013 neschválená EP) a bezprostredne potom Lunacek report (nazvaný podľa predsedníčky pracovnej skupiny pre LGBT práva výboru Európskeho parlamentu p. U. Lunacek), s požiadavkami z veľkej časti totožnými so správou Estrela. Ten bol 4. februára 2014 prijatý Európskym parlamentom (a to veľkou väčšinou(!)) ako Uznesenie EP č. 2013/2183 (INI).

Pred prijatím Estrela reportu dôrazne varoval Pastiersky list slovenských biskupov na prvú adventnú nedeľu (1. 12. 2013), obviňovaný mnohými ako rozsievanie nenávisť. (Ja osobne som v citovanom liste žiadnu nenávisť nevidel, niektorí – ako vyplýva z rôznych komentárov – ale žiaľ áno.) Štylisticky starostlivejšie zväžené formulácie, ale totožné požiadavky ako v Pastierskom liste slovenských biskupov sú v Liste biskupov ukrajinským rodinám (Vianoce 2013).

Prečo bolo okolo týchto dokumentov (správ Estrela a Lunacek) toľko potyku? Ľudia inej sexuálnej orientácie alebo rodovej identity sú súčasťou našej komunity, a bolo by veľkou chybou ich diskriminovať a vyradovať z ľudskej spoločnosti – tak sa vyjadril aj Svätý Otec František. Je desivé, ak samotná orientácia niekoho je dôvodom na útoky proti nemu/nej, a ešte smutnejšie je, ak tieto útoky a odsudzovanie vedú až k tragickým koncom. Je treba všetkým ľuďom uznať ich dôstojnosť – to ale neznamená, že sa máme automaticky v plnej miere podriaďiť ich predstavám a želaniam. Prečítal som si Jogjakartské princípy aj text schválený začiatkom februára Európskym parlamentom, a môžem vyjadriť svoje presvedčenie, že asi polovica tam uvedených požiadaviek je prijateľná aj pre kresťanov (napr. nevidím dôvod, prečo by homosexuáli žijúci v stabilnom zväzku nemohli po sebe dediť alebo nemohli byť informovaní o zdravotnom stravu partnera). Ďalšia časť požiadaviek je pre kresťanov neprijateľná, ale mnoho ľudí nemá proti nim podstatné výhrady. Kde je skutočne problém, je otázka rodiny a vecí s ňou súvisiacich.

Dovoľte mi teraz jednu malú odbočku: Desatoro, tak ako je uvádzané, má menej ako 50 slov. V katolíckej Biblii, kde text už obsahuje v niektorých prikázaniach aj vysvetlenia a argumentáciu, je to 26 úzkych riadkov. Jeden z dôležitých dokumentov sveta, americké Vyhlásenie nezávislosti z r. 1776, má bez podpisov 44 riadkov, Jogjakartské princípy vydané Úradom vlády SR (bez predslovu a obsahu) 30 (aj keď menších) strán, a Uznesenie EP zo 4. februára 2014 o pláne EÚ na boj proti homofóbii a diskriminácii na základe se-

xuálnej orientácie a rodovej identity (2013/2183(INI), v podstate Lunacek report, má takmer 200 veľmi dlhých riadkov s viac ako 43 podrobne rozvedenými požiadavkami. Okrem toho, že tento rozsah naznačuje naozaj, že nič nebolo zo strany autorov opomenuté, sú v dlhom texte aj nenápadne ukryté požiadavky pre kresťanov absolútne neprijateľné, ktoré ale sú (zrejme) kľúčové pre druhú stranu. Je to predovšetkým totálne zrušenie pojmu (iba pojmu?) rodina, resp. jeho nahradenie celkom iným významom, ktorý nemá s tradičným chápaním rodiny nič spoločného. A pritom rodina je základnou jednotkou, ktorú si (aspoň oficiálne) nedovolil spochybniť ani komunistický režim. Pochopiteľne, s chápaním rodiny súvisí aj postoj k adopciám. Je zaujímavé, že bez rozdielu, či som hovoril s kresťanmi alebo s neveriacimi, v niektorých otázkach sme sa nezhodli, ale nebol medzi nimi ani jediný, ktorý by bol ochotný akceptovať „nový model rodiny“ a ktorý by súhlasil s adopciou detí LGBTI pármí. Nie je to prinajmenšom na zamyslenie?

Emil Běták